

Nick Bailey: 'Sometimes dubbed a design "rock star" (on account of the tattoos), it might be more accurate to describe Davis as the "Godfather" of interaction design, establishing an aesthetic and process-driven approach to digital design that has persisted and evolved across two decades.'

Matika Magazine

Muziekproject Omega Code

Toeval onder controle

Als er iemand is die weet hoe je bruggen bouwt tussen technologie en design, is het Joshua Davis. Deze pionier op het gebied van webdesign en Flash is altijd op zoek naar schitterend, door de computer gegenereerd toeval.

Joshua Davis is behoorlijk gebroken. Niet zozeer vanwege de vlucht die hij de dag ervoor van Barcelona naar New York, zijn thuisbasis, heeft gemaakt. Veel meer nog omdat hij tijdens het OFFF Festival (een 'post-digitaal' cultureel festival) in de Spaanse stad drie dagen lang aan een muurschildering heeft gewerkt. Een project van maar liefst zes bij twee meter. Thuis had hij al een maand aan de ruwe schets gewerkt. Alleen moest hij die schets nog wel ter plekke op de muur tekenen en vervolgens inkleuren. Tien uur per dag is hij bezig geweest om het af te krijgen, zegt Davis met onverholen trots in zijn stem. Al haast hij zich te zeggen dat deze methode niet representatief is voor zijn normale manier van werken.

Davis: 'Wat ik normaal doe: ik ontwerp een vorm op mijn Wacom-tablet. Vervolgens schrijf ik een computerprogramma dat op basis van die vorm allerlei patronen genereert. Van die patronen maak ik uiteindelijk een compositie. Die projecteer ik op, bijvoorbeeld, een muur. Maar dit keer was het thema van het festival "Play". En binnen dat thema paste het om dingen te doen waarbij je je oncomfortabel voelt. Voor mij is dat: zelf werk doen dat ik normaal de computer laat doen. Dus dit keer heb ik het computerbestand met de compositie slechts als blauwdruk gebruikt om zelf de muurtekening te maken. En waar ik normaal Photoshop of Illustrator alles laat inkleuren,

heb ik dat nu ook zelf gedaan. Behoorlijk gekkenwerk, ik weet niet of ik het ooit nog een keer zal doen.'

Nachtelijk programmeren

Van huis uit is Joshua Davis designer. Hij genoot zijn opleiding aan het Pratt Institute in New York, de stad waar hij een eigen designstudio heeft. Nog voordat internet in de jaren negentig een vlucht nam, raakte hij al gefascineerd door de mogelijkheden die computertechnologieën boden. In de nachtelijke uren leerde hij zichzelf programmeren. Zo werd hij pionier op het gebied van Flash en daarmee een van de eerste wereldwijd bekende webdesigners.

Hoe uiteenlopend het ook is wat Davis maakt, een belangrijk onderdeel van het creatieve proces geeft hij altijd uit handen aan de computer. Wat is zijn drive om dat te doen? Davis: 'Zonder computer zou ik als designer iets ontwerpen, achterover leunen en me afvragen: vind ik dit wat? Zo niet, dan zou ik opnieuw moeten beginnen. Voor mij was leren omgaan met Illustrator en leren programmeren daarom een doorbraak. Als ik nu iets ontwerp, schrijf ik vervolgens een computerprogramma. Dat programma geef ik opdracht om mijn ontwerp talloze malen telkens net iets anders te reproduceren. Daardoor bespaar ik zeeën van tijd en genereer ik een eindeloos aantal nieuwe bestanden en nieuwe designs die ik nooit allemaal zelf

‘Ik ben juist geïnteresseerd wat er gebeurt als publiek participeert’

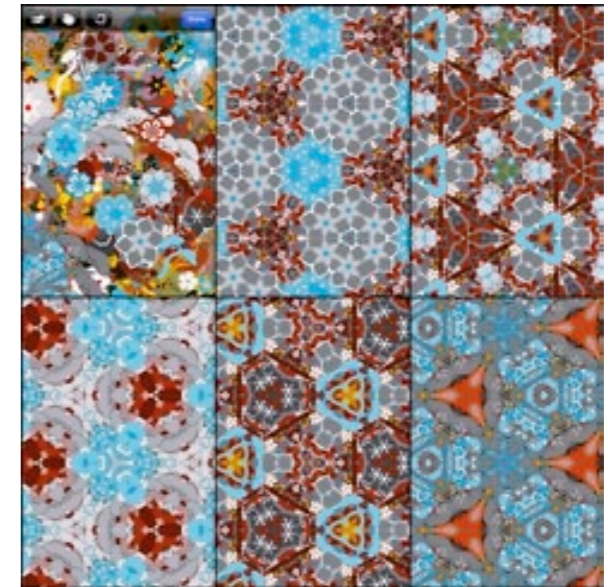
Outside The Lines, vrij werk

Moss Pyrus kladblok

Sak Floral tassenprint

iPhone Reflect

met de hand zou kunnen maken.’ Dat het resultaat daardoor deels is gebaseerd op toeval (het is altijd maar afwachten wat er uit de computer rolt), vindt Davis een opwindende gedachte. De webdesigner ziet zijn werk bij tijd en wijle als een reis naar het onbekende. Al benadrukt Davis dat hij een grote mate van controle heeft over dat toeval. ‘Als ik het computerprogramma schrijf, kiest het weliswaar op basis van toeval een kleur. Maar ik kan uiteraard zelf bepalen uit welke kleuren het programma kan kiezen. Of uit welke vormen, of wat de marges links en rechts zijn, of wat dan ook. Bovendien: 99 procent van wat de computer op basis van mijn input genereert, vind ik niks. Ik pik die ene procent eruit die voor mij de moeite waard is, daarmee ga ik verder. En de vormen waarmee het allemaal begint, heb ik natuurlijk ook zelf gecreëerd.’ Inspiratie voor die vormen vindt Davis bij voorkeur niet via internet of op de computer. Daar zit hij immers vaak al de hele dag achter. Liever laat hij zich inspireren door culturen. De muurschildering in Barcelona was bijvoorbeeld mede ingegeven door eeuwenoude cultuursymbolen van de Nazca-indianen uit Peru.

Bloemen plukken

Maar inspirerende vormen vindt hij ook dichterbij huis. Bloemen uit zijn eigen tuin (even onder de scanner) vormden de

basis voor een printdesign dat hij voor Toyota maakte. Davis: ‘Toyota klopte aan met het idee om vier designers een bepaald type auto, de Prius, grafisch te laten decoreren. Gevoed door het concept dat de Prius een zuinige en “groene” auto is, wilde ik werken met vormen uit de natuur. Mijn ontwerp, voortbordurend op die zelf geplukte bloemen, heb ik vervolgens weer vervormd via zelf geschreven software. Voor mij is zoiets een perfecte opdracht: ik krijg ervoor betaald door een merk en tegelijkertijd ontwikkel ik mezelf als kunstenaar. Jaarlijks een stuk of vier van dit soort opdrachten voor corporate brands en ik kan me de rest van de tijd aan vrij werk wijden.’

In dat vrije werk is het artistieke proces voor Davis vaak minstens zo interessant als de uitkomst. Veel van het werk op zijn website heeft namen als ‘studies’ of ‘tests’. Davis: ‘Dat is geen toeval. De meeste van de “patroongeneratoren” die ik maak, zijn continu in ontwikkeling. Ik ben de hele tijd op zoek naar nieuwe vormen, nieuwe patronen. Die Orbit Generative Pattern Studies vormen bijvoorbeeld de voorlopige weerslag van een experiment om data te transformeren in vormen en kleuren. Ze zijn gebaseerd op data die ik heb verzameld over mijn eigen Facebook-account. Hoeveel vrienden heb ik, hoeveel vrienden hebben zij, wat is de verhouding man-vrouw,

dat soort dingen. De software vertaalt die data in grafische vormen. Die lijken dan totaal niet meer niet op een reguliere Facebook-pagina.’

Caleidoscopische patronen

Het betrekken van publiek bij het artistieke proces vindt Davis een van de grote uitdagingen van deze tijd. Zo maakte hij onder meer Reflect, een app waarmee gebruikers zelf caleidoscopische patronen op de iPhone kunnen maken, op basis van grafische vormen die Davis ontwierp. En voor Nokia maakte hij al eens een *voice visualizer*, een interactieve installatie waarmee museumbezoekers door hun stem te gebruiken allerlei kunstvormen op de muur konden projecteren. Davis: ‘We hebben eeuwen gekend waarin mensen een passieve relatie met schoonheid hadden. Zo zijn we ook allemaal opgevoed: kunst hangt in een museum, dat mag je vooral niet aanraken. Ik ben juist geïnteresseerd wat er gebeurt als publiek wel actief participeert. Bijvoorbeeld via dit soort interactieve installaties.’

Doen vaardigheden er dan nog wel toe, als iedereen aan design kan bijdragen? Davis: ‘Zeker, want de tools die ik maak zijn de basis voor die bijdrage. En om die tools te maken, zijn vaardigheden hard nodig. Dat is wel iets waar ik me bij

de nieuwe lichte designers – ik geef ook les – zorgen over maak. Veel van wat zij creëren gebeurt al met behulp van tools, zoals editors. Steeds minder webdesigners weten nog hoe je de onderliggende programmeertaal schrijft. Ze leren tools te gebruiken die schrijven wat geschreven moet worden, niet hoe je schrijft wat geschreven moet worden. Daardoor gaat een zekere verfijning, een dieper niveau van vakmanschap, misschien wel verloren.’

Tot slot, hoe zit het met die tekst die duidelijk te lezen is (zo tonen foto’s) naast zijn muurschildering in Barcelona: ‘don’t touch!?’ Staat dat niet haaks op zijn overtuiging om publiek juist wel te laten participeren? Davis: ‘Om eerlijk te zijn: die tekst heb ik niet geschreven. Dat heeft een bevriende collega gedaan, als een soort geintje. De waarheid is dat ik wel degelijk ben geholpen bij het inkleuren, uiteindelijk door zo’n tien mensen. Gelukkig maar, want ik vrees dat ik anders nu nog steeds bezig was geweest.’

www.joshuadavis.com